

Το κλάμα βγήκε από τον κομμουνιστικό «Παράδεισο»

Μερικά «δάκρυα», ως ελάχιστος φόρος τιμής για τον «πολυαγαπημένο» ηγέτη Κιμ Γιονγκ Ιλ... Προϊόντα πλύσης εγκεφάλου, ή φόβου για την ζωή τους; Οι ίδιοι οι Βορειοκορεάτες το γνωρίζουν καλύτερα...

Σοί πάει ο Κομμουνισμός...

Με πόσα εκατομμύρια δολοφονίες γίνεται κάποιος καλός κομμουνιστής; Ξέρουμε ότι για να γίνει κανείς «πατερούλης» του νέου οράματος της ανθρωπότητας, απαιτούνται περί τα 20 εκατομμύρια χαμένες ψυχές. Τόσες χρειάστηκε ο Ιωσήφ Στάλιν για να εγκαθιδρύσει τη σοβιετική δικτατορία, αλλά και για να αποκατασταθεί από το ΚΚΕ. «Εγιναν ακρότητες; Εγώ σου λέω ότι μπορεί και να έγιναν. Αυτό θα μας μείνει από εκείνη την περίοδο;», αναρωτήθηκε η γενική γραμματέας του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, όταν το 2008 δέχθηκε κριτική για την αποκατάσταση του αιμοσταγούς δικτάτορα.

Αλλά και με δύο εκατομμύρια νεκρούς από λιμό μπορεί κάποιος να έχει έναν καλό λόγο από το ΚΚΕ και τη γνήσια θλίψη του κόμματος μόλις αποδημήσει. Ετσι, μόλις πέθανε ο δικτάτωρ της Βόρειας Κορέας Κιμ Γιονγκ Ιλ (ο οποίος ήταν γιος του προηγούμενου δικτάτορα Κιμ Ιλ Σουνγκ και τον οποίο θα διαδεχθεί ο εγγονός Κιμ Γιονγκ Ουν), το ΚΚΕ έσπευσε να συλλυπηθεί: **«Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στην Κ.Ε. του Κόμματος Εργατών Κορέας, στην ηγεσία της Λ.Δ. Κορέας και στον λαό της για τον θάνατο του Κιμ Γιονγκ Ιλ, γενικού γραμματέα του Κόμματος Εργατών Κορέας. Ο λαός της Λ.Δ. Κορέας έχει δικαίωμα να προχωρήσει στον δρόμο ανάπτυξης που έχει επιλέξει ενάντια στις κάθε λογής ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις στο εσωτερικό της χώρας. Η υπεράσπιση του δικαιώματος αυτού έχει ιδιαίτερη σημασία σήμερα, που καιροφυλακτούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, εντείνουν την επιθετικότητα και πληθαίνουν τους τυχοδιωκτισμούς τους κατά της Λ.Δ. Κορέας. Το ΚΚΕ αντιτάσσεται στα σχέδια αυτά. Στέκεται αλληλέγγυο με τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του Κόμματος Εργατών Κορέας και του κορεατικού λαού».**

Να συμφωνήσουμε λοιπόν με το ΚΚΕ, ότι «ο λαός της Λ.Δ. Κορέας έχει δικαίωμα να προχωρήσει στον δρόμο ανάπτυξης που έχει επιλέξει». **Αρκεί να μπορέσει να το επιλέξει.** Διότι εκλογές και σ' αυτή τη «Λαϊκή» «Δημοκρατία» δεν γίνονται. Εκεί αναπτύχθηκε η κληρονομική δικτατορία. Μεταξύ μιας μόνο οικογένειας γίνονται οι δουλειές. Πεθαίνει ο πατέρας, αναλαμβάνει ο γιος. Πεθαίνει ο γιος, αναλαμβάνει ο αδελφός μέχρι να ωριμάσει για να αναλάβει ο εγγονός. Σόι πάει ο Κομμουνισμός και το πρόβλημα είναι ότι δεν ξέρουμε καν πόσο μεγάλο είναι το συγγενολόι των Κιμ. Το κυριότερο είναι ότι δεν το ξέρουν ούτε οι δυστυχείς Βορειοκορεάτες, οι οποίοι το μόνο δικαίωμα που έχουν είναι να πεθαίνουν (κυριολεκτικά, όμως) της πείνας.

Πάσχος Μανδραβέλης